

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému **V. F.**, bývajúcemu v K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane povinného **Združenia na ochranu finančného spotrebiteľa OFS**, so sídlom v Nitre, Petzwalova 12, IČO: 42 205 735, **o vymoženie 334,61 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 21 Er 134/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. marca 2014 sp.zn. 4 CoE 187/2013, 4 CoE 188/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné uznesením zo 7. augusta 2012 č.k. 21 Er 134/2009-55 vyhlásil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia za neprípustnú podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok), zastavil ju a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení rozhodnutia týkajúceho sa zastavenia exekúcie súd uviedol, že v danom prípade bola medzi oprávnenou a povinným uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Mal za to, že medzi účastníkmi dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko mu znemožňuje zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu. Rozhodcovská doložka dojednaná v spotrebiteľskej zmluve ako neprijateľná zmluvná podmienka nie je

pre spotrebiteľa záväzná, preto súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Následne okresný súd uznesením z 18. marca 2013 č.k. 21 Er/134/2009-92 uložil oprávnenej povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 25,09 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Prešove na odvolanie oprávnenej uznesením z 26. marca 2014 sp.zn. 4 CoE 187/2013, 4 CoE 188/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 21 Er 134/2009-55 zo dňa 7. augusta 2012 potvrdil, návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. zamietol, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 21 Er 134/2009-92 zo dňa 18. marca 2013 a oprávnenej uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 20,91 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia k rukám jeho právneho zástupcu. V časti vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a jej zastavenia odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Zdôraznil, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú podmienku, rozhodcovskú doložku, ktorá je neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je spôsobilým exekučným titulom. Návrhu na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) nevyhovelo s odôvodnením, že je neopodstatnený.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu v časti, ktorou potvrdil uznesenie okresného súdu zo 7. augusta 2012, č.k. 21 Er/134/2009-55, napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade

s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

V súvislosti s namietanou vadou podľa ustanovenia § 237 písm. b/ O.s.p. dovolací súd dopĺňa, že námietka oprávnenej nie je dôvodná. Predmetné ustanovenie sa totiž zaoberá otázkou právnej subjektivity účastníkov konania (§ 19 O.s.p. v súvislosti s § 7 a § 18 a nasl. Občianskeho zákonníka) a ich existencie, resp. neexistencie v právnom zmysle slova (pozri aj uznesenia najvyššieho súdu sp.zn. 6 Cdo 15/2011, 5 Cdo 441/2014 alebo 7 Cdo 21/2010) a nie prípustnosťou vedľajšieho účasti. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník ako občianske združenie je právnickou osobou (§ 18 ods.2 písm. a/ Občianskeho zákonníka) zapísanou v príslušnom registri, má spôsobilosť na práva a povinnosti (§ 18 ods.1 OZ) a tým pádom aj procesnoprávnu spôsobilosť (§ 19 O.s.p.).

V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. najvyšší súd už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2016

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

